

Sygn. akt I NWW 264/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie S. T.

po rozpoznaniu bez udziału stron na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 lutego 2023 r.,
wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka, Pawła Kołodziejskiego i Ryszarda Witkowskiego
od udziału w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt V KK 420/20,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Izbie
Karnej Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

Pismem z 23 listopada 2022 r. adw. J. W. – obrońca skazanego S. T., złożył wniosek o wyłączenie od orzekania sprawie V KK 420/20 sędziów Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka, Pawła Kołodziejskiego i Ryszarda Witkowskiego. Argumentacja przedstawiona we wniosku sprowadza się do kwestii powołania wskazanych sędziów na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na mocy postanowienia Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 lipca 2021 r., wydanym w sprawie C-204/21, Rzeczpospolita Polska została zobowiązana, natychmiast i do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w tej sprawie, m.in. do zawieszenia stosowania art. 26 §§ 2, 4-6 i art. 82 §§ 2-5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: „u.SN”), w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, przekazujących do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów braku niezawisłości sędziego lub braku niezależności sądu.

Nie ulega wątpliwości, że powyższe postanowienie, mając na względzie zasady efektywności i lojalnej współpracy, powinno być wykonane – odpowiednio w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez Sąd Najwyższy. W świetle powyższego, w celu prawidłowego wykonania postanowienia Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sprawę należy przekazać do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku przy pominięciu regulacji art. 26 § 2 u.SN.

Wobec pominięcia dyspozycji art. 26 § 2 u.SN, stwierdzić należy, że sprawa, w której został złożony wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego, nie należy do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Tym samym na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. wniosek należało przekazać według właściwości do Izby Karnej Sądu Najwyższego.